

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Alypianæ breuitas excusata, virtus laudata à S. Gregorio Nazianzeno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

assumfit, & Metellus Creta subiungata, Cretici cognomentum reportauit, & Imperatores nunc usq; Romani ex subiectis gentibus Adiabenici, Parthici, Sarmatici nuncupantur: ita & Paulus, ad prædicationem Gentium missus, primo Ecclesiæ spolio Proconsule Sergio Paulo, via storia sue trophyæ retulit erexitq; vexillum, ut Paulus diceretur è Saulo. Quamquam hoc non obstat Paulum quasi paruum, pusillum, modicum etiam dici, siquidem, ut docet Sigonius, Æmilianorum quoque familiæ, à parua statura nomen Pauli adhæsit. Sæpe igitur Paulo alicui, aut paululo hominis aliunde pondus accedit, cùm & ex Paulo Apostolus magnus sit factus.

Sigonius
in nomi-
nib. Ro-
mano,

§. IV.

Alypiana breuitas excusata, virtus laudata
à S. Gregorio Nazianzeno.

In contrarium autem, *Valentissimo quisq;*
corpo longissime abest à sapientia, ait Cicero,
& Poëta de tali ait:

Nulla in tam magno est corpore mica salis.
Quod non idcirco dixerim, quasi non
rex Saul, alijque insignes heroës plurimi
fuerint procero corpore; sed quia plane
video passim, pusillos tanquam pusio-
nes haberí, & deridiculo esse. Imitor ita-
que

S. Grego-
rius Naz.
ep. 155.

que in hac masculorum apologia S. Gregorium Nazianzenū, ad Nicolaum, qui Alypianæ vxori suæ, Gorgoniæ Gregorij sororis filiæ exiguum staturam exprobauerat, his verbis rescribentem: *Alypiam apud nos cauillis incessus, ut paruam, & tua proceritate indignam, o magne & vaste gigantine, tum forma, tum robore. Nunc deum intelligo, animū mensurā subiici, ac ru-*

ruinosic
eratos si
e R. dñs
. R. dñs

pes margaritis præstantiores esse, cornuosq; luscinijs angustiores. Tu verò magnitudine tua & cubitis fruere. Deinde subdit. Quod si hoc quoq; adiicias, eam orationis causā curuam esse, ac per ingentes mentis agitationes, perpetuā cum Deo consuetudinem habere, quid hīc de tua sublimitate, corporisq; mensura iactabis? Vide tempestuum silentium: loquentem audi, quām incomita sit animaduerte, quām ut femina fortis ac strenua, quas rei domesticæ utilitates afferat, quām viri amans, ac tum illud Laconis dices: Certè animus in mensurā minimè cadit, atq; externum hominem oculos coniectos in internum habere oportet. Ita eam ut paruam deridere desines, & tuum coniugii faustum ac felix indicabis. Hæc D. Gregorius Nazianzenus scripsit ad Nicobulum.

*Quæ vbi in alijs quoque paruis hominibus
habent*

sup

habent locum, nihil utique conqueri possunt, cum corpore quidem alijs cedant, anima autem eosdem excedant, ac proinde meliore sui parte sint meliores.

§. V.

Forma deficiens compensatio.

Alijs in statura, alijs in forma aliquid deest, sed sunt & hinc suæ compensationes. Exempli instar haberi possunt duas sorores, filiae Laban. Hic habebat duas filias, non men maioris Lia: minor vero appellabatur Rachel. Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora facie, & venusto aspectu. Utramque duxit Iacob. Videns autem Dominus, quod despiceret Liam, aperuit vulnus eius, sorore sterili permanente. Quæ conceptum genuit filium, vocauitque nomen eius Ruben, dicens: Vedit Dominus humilitatem meam, nunc amat me vir meus. Rursumque concepit & peperit filium, & ait: Quoniam audiuit me Dominus baberi contemtui, dedit etiam istum mihi, vocauitque nomen eius Simeon. &c: Vides compensationem? Rachel pulchra erat, sed infæcunda? Lia lippiebat, sed & partiebat; ita quod vni deerat de forma, accessit illi à proliis gloria; & quæ gloriabatur forma, sterilitate humiliabatur. Vult enim